

và (3), GDP gồm có trị giá của hàng đầu tư và hàng tiêu dùng. Hiện nay, giá gạo, gà, trái cây v.v..., nói chung là giá hàng tiêu dùng sản xuất trong nước xuống, nên tăng giá sản xuất hàng tiêu dùng rất khó làm cho GDP tăng vì vấp phải khả năng tiêu thụ hạn chế của các tầng lớp nhân dân. Các thông báo hàng tháng của chính phủ cho biết mãi lực quần chúng kém. Trái lại, việc xây các cầu cảng, đường sá mới, nhà máy mới, khu công nghiệp, khu chế xuất, nhà máy lọc dầu, hay đào các kênh thoát thủy mới ở ĐBSCL thì không lo ế, vì đã có nhà nước xã hội chủ nghĩa đứng ra nghiệm thu và thanh toán. Các công trình trên làm tăng đầu tư trong nước và trị giá đầu tư được tính vào GDP. Đến đây chúng ta thấy bí quyết vì sao các nước công nghiệp phát triển nhanh: lý do là trong giá trị GDP của họ, có một trị giá lớn nhà mới được xây, đường mới được thiết lập, kênh mới được đào, nhà máy mới được thành lập, chủ yếu là với các máy sắt thép xi măng được sản xuất trong nước, khi các ngành này có dấu hiệu hàng tồn kho tồn đọng, thì ngân hàng và nhà nước phối hợp với nhau tung ra những chính sách đại đầu tư bổ túc. Rõ ràng rằng ở nước ta còn rất nhiều nhà máy phải được xây, cảng sâu, khu công nghiệp, khu chế xuất, khu nhà ở phải được hoàn thành.

Chánh sách vĩ mô như trên, ưu tiên sử dụng vốn ngân hàng và vốn ngân sách (nếu ngân sách thiếu thì ngân hàng có thể ứng vốn cho ngân sách) tập trung cho đầu tư, mới đảm bảo được tốc độ nhanh công nghiệp hoá, hiện đại hoá, đảm bảo nền độc lập kinh tế quốc gia.

Một nhận xét cuối cùng: Đầu tư gồm có đầu tư tư nhân và đầu tư nhà nước. Đầu tư tư nhân kể cả đầu tư nước ngoài tuân theo động cơ lợi nhuận: nếu lợi nhuận cao thì tư nhân Việt Nam và đầu tư nước ngoài tăng mạnh. Còn đầu tư nhà nước được coi là một quyết

định độc lập, không lệ thuộc vào lợi nhuận. Tỷ như nhà nước xã hội chủ nghĩa Việt Nam đã đầu tư cho thủy điện Hòa Bình, đường điện cao áp Bắc Nam, các kênh thoát thủy ở ĐBSCL, đó là vì ích lợi nhân sinh chứ không phải nhà nước đầu tư để kiếm lời. Như vậy, đầu tư nhà nước phụ thuộc vào khả năng huy động vốn của ngân hàng, việc ngân hàng ứng vốn cho ngân sách, mà như chúng tôi đã chứng minh, đầu tư bằng tiền Việt Nam chỉ vấp phải giới hạn Quốc hội cho phép là giá tăng không quá 10-15%. Còn đầu tư bằng USD thì có thể tiết kiệm các khoản nhập khẩu hàng tiêu dùng để dồn cho nhập khẩu máy, đầu tư bằng thiết bị Việt Nam tự chế thì khả năng hầu như vô hạn định, chỉ hạn chế ở khả năng sản xuất máy của các xí nghiệp cơ khí, các xí nghiệp sắt thép, xi măng, xây dựng trong nước, nhưng theo Bộ xây dựng, Việt Nam có khả năng sản xuất 20 triệu tấn xi măng năm 2000, còn sắt thép, muốn tăng sản xuất lên 5 hay 10 triệu tấn vào năm 2000 thì chỉ cần nhà nước ra lệnh cho các công ty sắt thép sản xuất hết công suất và đảm bảo sản phẩm làm ra được tiêu thụ hết với giá cao.

Cái khuyết điểm bẩm sinh của nền kinh tế thị trường là nền kinh tế này không giải quyết được khủng hoảng kinh tế do sản xuất nhắm vào việc tạo lợi nhuận, mà mãi lực quần chúng nhân dân thì thấp. Nhưng chúng ta không phải là nước tư bản chủ nghĩa mà là nước xã hội chủ nghĩa. Do đó chúng ta không nên quên rằng kinh tế xã hội chủ nghĩa với ngân hàng, các xí nghiệp quốc doanh và các kế hoạch năm năm có khả năng khống chế đình trệ và tạo phồn vinh kinh tế, với điều kiện là huy động toàn thể chất xám trong nước phục vụ công việc huy động vốn để đầu tư, xuất khẩu, mua vật tư để sản xuất là chính, không phải để tài trợ vào các nghiệp vụ cho vay "khác"■

HUY ĐỘNG VỐN ĐỂ ĐẦU TƯ HIỆU QUẢ CỦA TIỀN ĐƯỢC DÙNG ĐÚNG CHỖ

LÊ TIẾN HÙNG

Với tổng số tiền không nhiều -123 tỷ đồng - so với số thiệt hại do lũ lụt gây ra tại ĐBSCL hàng năm trên 400 tỷ, chỉ trong vòng không đến 4 tháng, từ cuối tháng 4 đến tháng 25 tháng 8.1997, một hệ thống thoát thủy cho vùng Tứ giác Long Xuyên đã được hoàn thành gồm có 4 con kênh.

- Kênh Tuấn Thống: Cuối tháng 4.1997, Thủ tướng Võ Văn Kiệt ra lệnh khởi công kênh Tuấn Thống, dài 29 km, mặt kênh rộng 35m, đáy kênh rộng 25 m, từ kênh Thoại Ngọc Hầu (An Giang) đến kênh Rạch Giá. Hà Tiên để chia bớt một phần nước lũ ra Vịnh Thái Lan. Tổng số chi cho công trình này trên 22 tỷ đồng, Thủ tướng Võ Văn Kiệt căn dặn nên quản lý tốt không được tham ô.

- Sau đó khởi công thêm kênh T6 và 2 cửa thoát nước ra Vịnh Thái Lan: Lung Lớn và Lũnh Quỳnh.

Như vậy thành hình hệ thống 2 con kênh thoát nước T6 và Tuấn Thống, nước sau khi thông qua con kênh này, chảy ra Vịnh Thái Lan theo 2 kênh Lung Lớn và Lũnh Quỳnh. Bề rộng chung 2 con kênh này khoảng 75 m. Sau 4 tháng thi công, đã đào 11 triệu m³ đất, đắp 2.238.000 m³ đất nền đường và khu dân cư tổng giá trị thực hiện 123 tỷ đồng. Các hệ thống các kênh Tuấn Thống, T5, T6, Lũnh Quỳnh, KH6 đã phục vụ cho thoát lũ ĐBSCL từ ngày 25.8.1997.

Đến nay còn quá sớm để đánh giá hiệu quả của hệ thống thoát thủy trên đây. Theo các số liệu được công bố, vào 7 giờ sáng ngày 11.8, mực nước do được ở Tân Châu trên sông Tiền 3,9 m, ở Châu Đốc trên sông Hậu 3,17 m. Dự báo với cường suất nước như trên, chỉ vài ngày nữa trên sông Tiền mức báo động cấp 3 (4.07 m) sẽ vượt qua. (Sài Gòn Giải Phóng 12.8.97)

Tuy nhiên, vào giữa tháng 8, một phần công trình thoát thủy đã hoàn thành và bắt đầu phát huy

tác dụng thoát lũ. Đến ngày 25.8 thì toàn thể hệ thống thoát lũ được hoàn thành.

Mức nước trên sông Hậu và sông Tiền lên xuống như sau:

Trong hai ngày 28-29 Tân Châu giao động 4m13 -4m16, Châu Đốc 3,65 m (cao nhất) Ngày 30: sông Tiền, Tân Châu 4,12 m, Châu Đốc 3,65 m.

Ngày 31: Tân Châu 4,09, Châu Đốc 3,65. Đến ngày 3-9-1997, nước bắt đầu rút chậm. Dự báo cho biết trong các ngày tới, nước sông Cửu Long ít biến đổi, sau đó có thể lên chậm.

Ngày 9.9.1997: Tân Châu 4 m, Châu Đốc 3,1 m. Nước bắt đầu rút nhẹ mỗi ngày 0,02 -0,01 m. Như vậy, mức nước sông Hậu tại Châu Đốc thấp hơn mức nước sông Tiền ở Tân Châu đến 0,9 m trong khi chênh lệch trước ngày 28.8 khi hệ thống thoát lũ mới bắt đầu hoạt động chỉ là 0,5 m.

Ngày 16.7 do ảnh hưởng triều cường. Tân Châu 4,07, Châu Đốc 3,63. Trong vài ngày nữa, có thể nước lên cao 0,15 m.

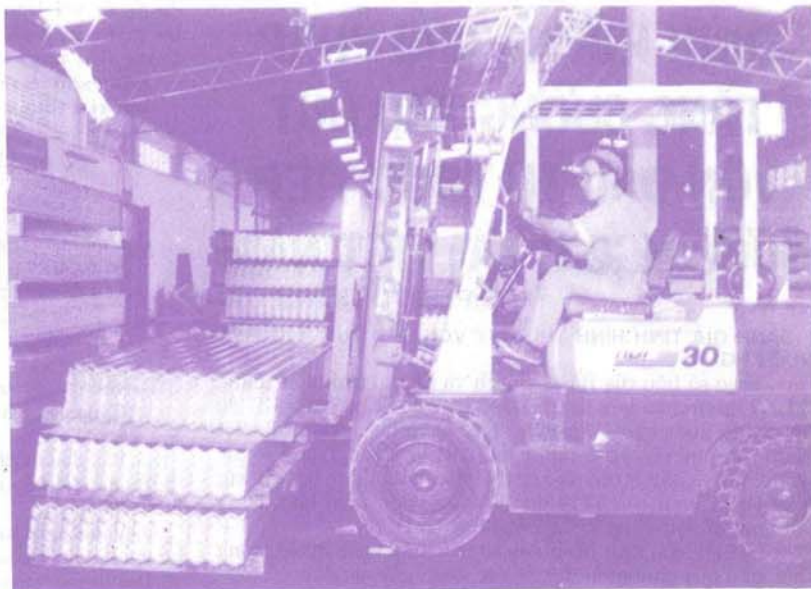
Qua trên, hệ thống các kênh đã hoàn thành có thể giảm bớt cường độ lũ khoảng 0,5 m đối với sông Hậu, góp phần thoát thủy nhanh để vụ Đông Xuân 1988 không bị trễ, kéo dài vụ Hè Thu 1998 đến cuối tháng 8, nhưng không ngăn chặn được mức nước sông Tiền lên đến khoảng 4 m và sông Hậu khoảng 3,3m. Muốn cho mức nước 2 con sông này rút xuống khoảng 2,5 m, cần phải có 1 kênh nối liền sông Tiền với sông Hậu tại Tân Châu - Châu Đốc và đào thêm nhiều con kênh thoát thủy ra Vịnh Thái Lan, tổng chiều rộng ước gấp 3-5 lần so với hệ thống các con kênh Tuần Thống -T6 được hoàn thành tháng 8 năm 1997.

1. Thêm 1 vụ Đông Xuân Hè Thu diện tích 35.492 ha

Hệ thống các con kênh Tuần Thống và T6 còn góp phần dẫn thủy, thoát phèn cho 35.492 ha ruộng trước đây bị phèn nặng, nay với 2 con kênh mới này, sẽ biến thành các ruộng Đông Xuân Hè Thu 10 tấn lúa ha / năm, như vậy cho thêm khoảng 354.920 tấn lúa, trị giá 581,4 tỷ đồng mỗi năm, theo giá lúa 1700 đồng / kg. Như vậy, toàn bộ chi phí cho hệ thống thoát thủy 1997 -123 tỷ đồng - tại vùng Tứ giác Long Xuyên sẽ thu lại nội trong năm 1998.

2. Các công trình cho năm 1998

Các công trình năm 1997 khởi công trễ, lũ đã ập đến vùng Tứ giác sớm 20 ngày so với dự trù. Lúa Hè Thu năm 1997 đã phải gặt sớm hơn 20 ngày, làm giảm sản lượng khoảng 400.000 tấn. Do đó năm 1998 cần phải thi công các công trình chống lũ sớm hơn.

Ngày 2-8-1997, Văn phòng Chính phủ có thông báo số 4296/KTN truyền đạt ý kiến của Thủ Tướng như sau: "Giao Bộ trưởng Bộ Nông Nghiệp & Phát Triển Nông Thôn chủ trì và phối hợp cùng Đ/C Nguyễn Văn Hiệu, Trung tâm khoa học tự nhiên và công nghệ quốc gia, Hội Đồng thẩm định chỉ đạo xây dựng các công trình cấp bách vùng ĐBSCL và UBND các tỉnh An Giang, Đồng Tháp, Long An, Tiền Giang nghiên cứu ngay phương án thoát lũ vùng Đồng Tháp Mười ra sông Tiền để kịp thi công năm 1998"

Năm 1998 sẽ gồm cả các công trình thoát lũ cho vùng Tứ giác qua Vịnh Thái Lan và Đồng Tháp Mười ra Biển Đông. Tập trung các ý kiến đã được công bố, chúng tôi xin góp thêm một số ý kiến như sau:

a. Một dòng sông Hậu thứ hai?

Thoát thủy ra Vịnh Thái Lan là con đường ngắn nhất, nhưng nước phù sa có khả năng rửa phèn của sông Cửu Long sẽ chảy xuống ra Vịnh Thái Lan. Chúng tôi gợi ý nên đào con sông Hậu 2 chảy song song với sông Hậu đã có: con sông Hậu mới này sẽ rửa phèn cho vùng U Minh thượng và hạ, vùng bán đảo Cà Mau và làm dẫn thủy, thoát phèn cho khoảng 400000 ha, tăng sản lượng ĐBSCL thêm 4 triệu tấn lúa

b. Vụ lúa thứ 3 cho An Giang và Đồng Tháp Mười ?

Trường hợp chiều rộng của 2 sông Hậu mới này gấp 3-5 lần các kênh Tuần Thống và T6, mức nước vào thời điểm lũ cao nhất năm 1988 hy vọng khoảng 2,5m. trong khi chiều cao hệ thống đê của các tỉnh An Giang; Đồng Tháp có thể bảo vệ lũ đến trên 3m. Như vậy, xuất hiện khả năng làm vụ lúa thứ 3 ở An Giang và Đồng Tháp cho phép đưa sản lượng

lúa lên thêm 1 triệu tấn năm.

c. Sông Cửu Long sẽ bớt miệng rồng ? Sông Tiền thứ hai?

Hệ thống cống thoát lũ ra Biển Đông cho Đồng Tháp Mười (cũng như các cửa cống Lung Lớn và Lũnh Quỳnh ra Vịnh Thái Lan) nên được đóng lại trong mùa nắng, để ngăn chặn việc nước biển mặn xâm nhập vào các tỉnh duyên hải. Chỉ đến mùa nước lũ, các miệng cống mới được mở để thoát thủy. Do vậy, các miệng cống này phải xây bằng bê tông cốt sắt rất tốn kém. Để tăng hiệu quả kinh tế, nên gắn thêm tại miệng cống các turbin phát điện, lợi dụng mực nước chênh lệch khoảng 2-3 m trong mùa nước lũ. Như vậy các turbin phát điện có thể hoạt động từ tháng 5 đến tháng 11, (5 đến 6 tháng) trong mùa mưa, còn các tháng nắng miệng cống sẽ đóng kín để bảo vệ cho các tỉnh duyên hải khỏi bị nước biển mặn xâm nhập.

Trong chiều hướng trên đây, sông Cửu Long có thể bớt lại một số miệng rồng bằng đập bê tông, chỉ mở ra khi cần. Các miệng rồng được bít lại này phải được nạo vét, gắn turbin phát điện, đến mùa lũ, các cửa bằng bê tông sẽ được mở rộng, sức thoát thủy của các miệng này tính chung đủ để lũ Đồng Tháp Mười thoát ra Biển Đông, không còn cao quá 2,5 m để Đồng Tháp có thể làm 3 vụ 1 năm với hệ thống đê có khả năng bảo vệ ngập trên 3 m hiện nay.

Khi tiền được đầu tư đúng chỗ, không tham ô, một số tiền nhỏ hơn nhiều số chi cho vụ Tamexco năm 1997 đã giúp kiểm soát phần nào lũ lụt ở ĐBSCL. Năm 1998, nếu một số tiền bằng với số tiền chi cho Tamexco được dùng cho ĐBSCL, sẽ phát huy hiệu quả lớn lao.